

OWCZAREK RUMUŃSKI KARPATIN

(Ciobănesc Românesc Carpatin)

rewizja tłumaczenia polskiego lipiec 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE : Rumunia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 09.06.2015.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies pasterski, wykorzystywany przez rumuńskich pasterzy w Karpatach do pilnowania stad, także doskonały stróż.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 1: Psy pasterskie i zaganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła).

Sekcja 1: Psy pasterskie

Bez prób pracy

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Owczarek rumuński karpatin powstał drogą nastawioną na cechy użytkowe selekcji z endemicznej populacji z Karpat i znad Dunaju. Rasa zachowała swe cechy w niezmienionej postaci do dzisiaj. Pierwszy wzorzec powstał w Narodowym Instytucie Zootechniki w roku 1934, a następnie uzupełniany był i zmieniany przez Rumuński Związek Kynologiczny w latach 1982, 1999 i 2001. Ostatecznie Komisja Techniczna związku dnia 30.03.2002 przedstawiła jego wersję, dostosowaną do tak zwanego "Formatu Jerozolimskiego" FCI.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies stosunkowo duży, aktywny, nie ciężki, ma robić wrażenie sprawnego. Tułów prostokątny, zad szeroki, lekko opadający, klatka piersiowa pojemna i głęboka, łopatki długie i trochę ukośnie ustawione. Dymorfizm płciowy wyraźny, psy są wyższe i mocniej zbudowane od suk.

WAŻNE PROPORCJE :

- Długość mózgowcaszki nieco większa lub równa połowie długości głowy.
- Długość tułowia jest zawsze większa od wysokości w kłębie. U suk partia lędźwiowa może być nieco dłuższa.
- Głębokość klatki piersiowej odpowiada mniej więcej połowie wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT : Urodzony stróż, odważny, wyróżnia się instynktownym i bezwarunkowym przywiązaniem do swego stada i właściciela. Pies pełen godności, opanowany i przewidywalny.

GŁOWA : Typu lupoidalnego (wilczego).

MÓZGOCZASZKA: Karpatin ma głowę typu mezocefalicznego, mocną, ale nie ciężką. Czoło szerokie, lekko wysklepione, najszersze pomiędzy uszami, zwęża się stopniowo w kierunku stopu. Bruzda czołowa jest wyraźna i stosunkowo długa.

Stop : Umiarkowany, ani zbyt mocny, ani słabo zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos : Duży, szeroki i zawsze czarny.

Kufa: Mocna, na przekroju mniej więcej owalna, kształtu stożka. Jej długość jest nieco mniejsza lub

co najwyżej równa długości mózgozaszki.

Wargi : Grube, dobrze pigmentowane, bez zwisających kącików.

Uzębienie : Szczęki mocne, masywne i proste. Mocne zęby, zgryz nożycowy, linia siekaczy trochę łukowata.

Policzki: Suche, dobrze umięśnione, ale nie przesadnie wykształcone. Skóra przylegająca.

Oczy: Kształtu migdała, trochę skośnie ustawione, niewielkie w stosunku do wielkości głowy, w różnych odcieniach brązu, nigdy żółte. Ani wypukłe, ani głęboko osadzone. Powieki czarne, dobrze przylegające.

Uszy : Niezbyt duże, trójkątne, osadzone nieco powyżej linii oczu, z zaokrąglonymi końcami, wiszące blisko policzków.

SZYJA : Bardzo mocna, umięśniona, średniej długości, osadzona pod kątem około 50o w stosunku do linii grzbietu. .

TUŁÓW : Mocny, dobrze rozwinięty, lekko prostokątny.

Linia górna : Prosta i mocna.

Kłęb : Tylko lekko zaznaczony.

Grzbiet : Średniej długości, prosty, mocny i dobrze umięśniony.

Łędźwie : Mocne, umięśnione, nie za szerokie, średniej długości, nie za długie (zbyt długie łędźwie osłabiają grzbiet), ale i nie za krótkie.

Zad : Szeroki i dobrze umięśniony, średnio długi, lekko opadający, ale nie ścięty.

Klatka piersiowa: Dobrze rozwinięta, głęboka, sięga łokcia, stosunkowo szeroka. Żebra mocne, dobrze wysklepione, ale nie beczkowate.

Linia dolna i brzuch : Umiarkowanie podciągnięta, brzuch nie podkasany, ale i nie obwisły.

OGON: Osadzony stosunkowo wysoko, obficie owłosiony. W spoczynku noszony nisko, prosty lub lekko szablasy, sięga stawu skokowego. Przy pobudzeniu i w ruchu noszony w linii grzbietu lub nawet powyżej, ale nie może być zakręcony nad grzbietem lub leżeć na nim.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE : O mocnym kośćcu.

Wygląd ogólny: Oglądane z przodu i z boku proste i prostopadłe do podłoża.

Łopatka : Mocna, umiarkowanie skośnie ustawiona.

Łokcie : Przylegające, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię : Proste, mocne, na przekroju owalne.

Śródrezcze : Krótkie, lekko nachylone.

Łapy : Owalne, duże, zwarte.

KOŃCZYNY TYLNE : Proste. Dobrze umięśnione, mocny kościec i dobre kątownanie.

Udo : Szerokie i bardzo dobrze umięśnione.

Podudzie : Mocne, umięśnione, średniej długości.

Stawy skokowe : Mocne, nie za wysoko umieszczone (co wskazuje na przesadne kątownanie tyłu), ani nie za nisko.

Śródstopie : Mocne, pionowe.

Stopy : Owalne, zwarte i duże, ale trochę mniejsze od łap. Palce wysklepione i zwarte. Wilcze pazury powinny być usunięte, o ile pozwala na to prawo w danym kraju. Opuszki mocne i elastyczne.

RUCH: Swobodny i wyciągnięty. Kłus zwawy i równy. W ruchu kończyny stawiane równoległe.

SKÓRA: Szaro pigmentowana. Nos, powieki i wargi powinny być czarne. Pazury pożądane szare lub czarne.

SZATA:

SIERŚĆ: Twarda, gęsta i prosta. Podszerstek miękki i gęsty. Włos obfity, średniej długości, tylko na głowie i przedniej stronie kończyn krótki i gładki. Najdłuższa sierść na szyi, tylnych stronach kończyn i ogonie.

MAŚĆ : Jasno płowa z czarnym (lub wilczastym) nalotem w różnych odcieniach, zwykle jaśniejsza na spodnich częściach ciała. Białe znaczenia nie powinny być zbyt rozległe.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie:

Pies : Idealna 65 – 73 cm +-2 cm

Suka : Idealna 59 – 67 cm +- 2 cm

Ogólne wrażenie ważniejsze od wielkości.

Waga : Proporcjonalna do wielkości; pies ma sprawiać wrażenie mocnego, ale nie ciężkiego.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa oraz zdolność do wykonywania pracy do której był tradycyjnie przeznaczony.

WADY DUŻE :

- Wszelkie odchylenia od wzorca, które wpływać mogą na użytkowość.
- Budowa lekka lub zbyt ciężka.
- Żółte oczy.
- Bardzo obwisła dolna powieka, odsłaniająca gałkę oczną, wargi zbyt grube, kąciki warg obwisłe.
- Znaczne niedostatki pigmentacji.
- Tułów zbyt długi (długość większa od wysokości o więcej, jak 10%) lub kwadratowy.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowaniach
- Apatia
- Wyraźnie nietypowy, molosowaty wygląd.
- Brak P3 i jeszcze innego zęba, brak kła, brak P4, brak trzonowca, brak trzech lub więcej zębów (z wyjątkiem P1 i M3).
- Przodozgryz, tyłozgryz lub zgryz cęgowy.
- Bardzo lekki kościec.
- Niedostatecznie rozwinięta klatka piersiowa.
- Brak podszerstka, długa sierść na głowie i przedniej stronie kończyn, włos kędzierzawy lub puszysty, bardzo długi, jedwabisty, wełnisty, rozdzielający się wzdłuż kręgosłupa.
- Duże braki pigmentacji na powiekach, nosie, wargach i skórze, oko porcelanowe.
- Maść czekoladowa, pręgowana, żółta lub łaciata z tymi kolorami.

NB:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.